

Î N C H E I E R E

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Bejenari Ruslan,
în cauza civilă la cererea înaintată de Bejenari Natalia către Bejenari Ruslan cu
privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori,
împotriva deciziei din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respinsă cererea de apel depusă de Bejenari Ruslan, fiind menținută hotărârea din 15
octombrie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești,

c o n s t a t ă :

La 08 noiembrie 2019, Bejenari Natalia a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva lui Bejenari Ruslan, solicitând încasarea pensiei de întreținere a copiilor
minori.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 09 septembrie 2010, a înregistrat
căsătoria cu Bejenari Ruslan. În această căsătorie s-au născut doi copii –
XXXXXXXXXX, a.n. XXXXXXXXXXXX, și XXXXXXXXXXXX, a.n.
XXXXXXXXXX, ce se află la educația și întreținerea reclamantei.

Relațiile familiale s-au tensionat de mai mult timp, reclamanta a încercat pe cale
amiabilă soluționarea divergențelor apărute, iar din cauza viziunilor diferite la
rezolvarea acestora, încercările nu s-au soldat cu succes. Pârâtul continua să
manifeste atitudine rezervată față de creșterea, educarea și supravegherea copiilor.

Reieșind din cele expuse, reclamanta a solicitat încasarea din contul lui Bejenari
Ruslan a pensiei de întreținere a copiilor comuni minori, fiii XXXXXXXXXXXX și
XXXXXXXXXX, ambii născuți la XXXXXXXXXXXX, în sumă bănească fixă de 2
500 (două mii cinci sute) lei lunar, până la atingerea majoratului de către copii.

Prin hotărârea din 15 octombrie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești s-a admis
parțial cererea de chemare în judecată și s-a dispus încasarea de la Bejenari Ruslan
în beneficiul reclamantei Bejenari Natalia a pensiei de întreținere a copiilor comuni
minori, fiii XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, ambii născuți la

XXXXXXXXXXXX, în sumă bănească fixă de 2 250 (două mii două sute cincizeci) lei lunar, începând cu data de 08 noiembrie 2019, până la atingerea majoratului de către copii; în rest cererea de chemare în judecată s-a respins. S-a încasat din contul pârâtului Bejenari Ruslan în beneficiul statului suma de 810 (opt sute zece) lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată de plata căreia reclamanta a fostă scutită de drept la înaintarea acțiunii.

Prin decizia din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea de apel depusă de Bejenari Ruslan, fiind menținută hotărârea din 15 octombrie 2020 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Bălți a conchis că soluția primei instanțe cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă fixă, este una justă, deoarece instanța a ținut cont de faptul că pârâtul nu a demonstrat că are un loc stabil de muncă, iar la stabilirea cuantumului pensiei, suma acesteia s-a dedus din minimul de existență stabilit de Biroul Național de Statistică.

La 08 aprilie 2021, Bejenari Ruslan a contestat cu recurs decizia din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar au fost invocate circumstanțe și motive similare celor din cererea de apel, atrăgându-se atenția asupra faptului că recurentul este angajat oficial în câmpul de muncă, având un salariu mic, de aceea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor este exagerat, lipsindu-l de posibilitatea de a se întreține.

Astfel, recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți și pronunțarea unei decizii prin care să fie încasată din contul recurentului pensia de întreținere a copiilor în cuantum de 1/3 din salariu și/sau alte venituri.

La 24 mai 2021 (prin poșta electronică) și la 25 mai 2021 (prin intermediul oficiului poștal), Bejenari Natalia a depus referință la cererea de recurs, solicitând că aceasta să fie considerată inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Bejenari Ruslan este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 09 februarie 2021 și expediată participanților la proces la 23 martie 2021 (f.d. 105), fiind recepționată de către recurent la 29 martie 2021 (f.d. 108). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 08 aprilie 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți

participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Bejenari Ruslan.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Bejenari Ruslan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru